

жално чиркали край топлитѣ печки. Но уви! Гладна смъртъ очаквала нещастнитѣ птички...

Но отведнажъ затржили барабани, задрънчали телефони изъ града и селата. Затичали вестникарчета, които викали съ прегракналъ гласъ: „Помощъ, помощъ, на малкитѣ пойни ластовички.“ Всички хора бързатъ, купуватъ вестници... И ето цѣлиятъ градъ и всички околни села вече знаятъ, че голѣмото д-во за закрила на животнитѣ разпорежда и моли всички милостиви и добри хора, да отворятъ кжщитѣ си за малкитѣ нещастници, докато минатъ квартални автомобили, за да ги прибератъ.

А голѣмото здание, на което има надписъ: „Домъ за закрила на животнитѣ“ било добре затоплено. Поржчали сж хиляди плитки кафези. А стотици, стотици хиляди спасени ластовички пристигатъ. Редятъ ги въ кафезитѣ. Смразенитѣ поставятъ въ кошници и ги топятъ. Съживѣватъ ги. Топло и свѣтло е въ голѣмитѣ салони. Гостенки пристигатъ отъ града и селата. Но тѣ иматъ вече и приготвена храна. Деца, мъже и жени носятъ мревчени яйца. За 24 часа въ искусвенно брашно развѣждатъ милиони брашнени червейчета. Всички шетатъ, топятъ и хранятъ нещастнитѣ жертви на студа.

Най-много помагатъ децата, пазители и закрилници на животнитѣ.

Но тѣ трѣбва да пжтуватъ вече къмъ топлитѣ страни! И ето аероплани се пълнятъ съ кафезитѣ и средъ хиляди и хиляди приветствия ластовицитѣ отпжтуватъ. Аеропланитѣ ги оставятъ въ Венеция (Италия), кждето е топло. Тамъ отварятъ кафезитѣ и орляци, орляци ластовици съ весело чиркане се отправятъ къмъ познати мѣста на топлия югъ.

Ето тъй добри хора спасиха нещастнитѣ птички отъ явна смъртъ.

Мили деца, тази е най-хубавата и най-чудна приказка, истинска приказка, която ще се разказва дълги и дълги години.

Ек. Манчева.